DOUĂ ELEMENTE DE TEHNICĂ ÎN LUMINA CIFRELOR: DEPOSEDAREA ȘI JOCUL CU CAPUL

CUPLAJUL INTERBUCUREȘTEAN

Spre deosebire de alte aspecte ale jocului de fotbal, tehnica este mai ușor perceptibilă în sensul că ea poate fi sesizată de majoritatea celor care au urmărit jocul. Admirația față de o execuție tehnică reușită își găsește ecoul imediat în rîndul spectatorilor, după cum tot atît de ușor sînt sesizate greșelile tehnice. Nu același lucru se poate spune însă, despre alte probleme de specialitate, mult mai greu de observat (orientarea de joc, o tactică specială etc.) asupra cărora — în plus — părerile sînt controversate.

Ca urmare al acestui „avantaj" al tehnicii, cu toții ne-am putut da seama de rămînerea în urmă — la acest capitol — a fotbaliștilor noștri, comparativ cu tehnica fotbalului avansat.

Pentru o edificare și mai realistă ne-am propus să efectuăm, pe bază de înregistrare, un test care să redea cît mai fidel modul cum execută jucătorii unele elemente tehnice. Ca experiment am luat recentul cuplaj interbucureștean, iar ca elemente de analizat am ales deposedarea și jocul cu capul, întrucît execuția lor utilă și corectă impun în afară de cunoaștere și execuția lor relativă, mai multă perseverență și asiduitate la antrenamente.

Înregistrările au fost efectuate la un număr de 12 jucători : 3 de fiecare echipă și cîte unul din fiecare compartiment.

Nr. crt.	Numele	Deposedări				Jocul cu capul	
		reușite			nereușite	reușite	nereușite
1.	Moiroc	8	3	cu	fault 2	6	2
2.	Măndoiu	5	1	„	„ 1	4	1
3.	Hălmăgeanu	10	6	„	„ 2	5	1
4.	Boc	12	4	„	„ 2	1	1
5.	Dumitru	6	4	„	„ 2	1	1
6.	Georgescu	5	5	„	„ 3	1	1
7.	Negrea	3	7	„	„ 0	1	2
8.	Dinu	7	6	„	„ 2	2	—
9.	Ionescu	2	3	„	„ 3	6	4
10.	Mateianu	1	3	„	„ 2	3	3
11.	Voinea	1	2	„	„ 2	1	1
12.	Varga	—	1	„	„ 0	—	—

DEPOSEDAREA ADVERSARULUI DE MINGE

Aici ne-am propus să dăm răspuns la următoarele întrebări :

1. *care este raportul dintre deposedările corecte* (utile) *și cele incorecte* (fault, greșeală de execuție etc.) ;

2. *cum și cît deposedează atacanții* ;

3. *care sînt cauzele deposedărilor nereușite.*

1. Pe parcursul jocurilor, fotbaliștii execută un număr diferit de deposedări ca urmare a solicitării, a capacității de integrare în joc și în efort, a preocupării și a dăruirii în special, a gradului de stăpînire a acestui element. Din tabelul de mai sus reiese că numărul total al deposedărilor efectuate de *Motroc* (11), *Măndoiu* (6) este mai mic decît ale lui *Boc* (16) și *Hălmăgeanu* (14) ce urmare a participării în joc mai active sau mai puțin active a adversarului.

Căutînd să răspundem întrebării, se poate constata că jucătorii specializați în apărare deposedează (cum era și firesc) de mai multe ori decît ceilalți jucători, însă între deposedările corecte și cele incorecte nu există un raport acceptabil. *Negrea* — de pildă — dintr-un număr de 10 încercări de deposedare, a reușit doar 3, pe celelalte 7 atîndu-le ca urmare *a lipsei de hotărîre, aprecierii greșite a momentului prielnic de deposedare.* De asemenea, *Georgescu* cu cinci deposedări reușite și cinci nereușite, nu reprezintă un raport pozitiv. Mai bine s-au prezentat din acest punct de vedere *Boc* și *Motroc.*

Faptul că numărul faulturilor comise de jucători, raportat la numărul deposedărilor, este încă mare, constituie un alt indiciu că jucătorii nu execută corect acest element, *de cele mai multe ori fiind vorba de intervenții oarbe, în extremis, la disperare sau prin eludeoare.* Atît jucătorii observați cît și alții nu au în vedere corectitudinea impusă de regulament, uitînd faptul că *de cite ori este faultat, adversarul are tot atîtea posibilități de a trece la atac (de multe ori mai organizat).*

2. Evidența deposedărilor executate de către atacanți am efectuat-o cu scopul de a constata progresul sau regresul făcut de aceștia pe linia participării lor și la situațiile de apărare ale echipei. Datele noastre ne prezintă o situație din nou deficitară sub acest aspect. De exemplu, *Varga*, în 55 de minute de joc, a încercat să efectueze o singură deposedare, dar și aceasta nereușită ! Nici ceilalți atacanți din tabelul nostru (*Ionescu, Mateianu, Voinea*) n-au reușit să deposedeze de prea multe ori, aceasta ca urmare a inactivității lor la jocul de apărare a echipei. *În schimb, atunci cînd au încercat să deposedeze, intențiile lor s-au soldat cu faulturi în proporție de apropape sută la sută.*

După aprecierile noastre, aceastâ situație, care are repercusiuni asupra întregului joc, se datorește — printre altele — *necunoașterii procedeelor de deposedare și a principiului „TOATĂ echipa atacă, TOATĂ echipa se apără"* pe care-l știu toți jucătorii, dar atît ! La aceasta se adaugă faptul că *unii atacanți și-au făcut o obișnuință în a juca numai cînd echipa atacă, CONSIDERÎND CĂ LUPTA PENTRU ÎNTRAREA ÎN POSESIA MINGII ESTE PROPRIE NUMAI ANUMITOR JUCĂTORI.*

3. Dintre cauzele care duc la nereușita deposedărilor, semnalăm :

— *neinsușirea corectă a tuturor procedeelor de deposedare* (Negrea, Dumitru) ;

— *necunoașterea conținutului tactic al deposedării de minge, cînd, unde și în ce scop să deposedeze etc.* (Georgescu, Voinea) ;

— *marcajul adversarului și colaborarea cu partenerii defectuoasă* (Hălmăgeanu) ;

— *necunoașterea prevederilor regulamentului în privința corectitudinii deposedării adversarului de minge* (Dinu, Boc) ;

— *capacitatea scăzută de efort, care duce la imposibilitatea executării cu promptitudine și corectitudine a deposedărilor* (Varga).

JOCUL CU CAPUL

De la început trebuie să arătăm un aspect pozitiv al cuplajului și anume *intenția de a purta jocul cu pase pe jos, recunoscut pentru eficacitatea sa.* Acest fapt a dus — normal, dar fără să excludă acest procedeu — la un număr scăzut de loviturI cu capul, dar elocvent în ceea ce ne-am propus să urmărim. Și aici ne-am fixat la următoarele întrebări :

1. *care este precizia loviturilor cu capul ;*

2. *care sînt cauzele impreciziei loviriI mingii cu capul.*

1. Din înregistrările efectuate, frecvența loviturilor cu capul a fost mai mare la jucătorii care activează în fața porții (fundașii și înaintașii) și mai puțin la mijlocași. Astfel, cei patru apărători înregistrați au lovit mingea cu capul de 19 ori, dintre care 5 loviturI au fost imprecise, un raport satisfăcător față de *atacanții care au jucat mingea cu capul de 16 ori dintre care de 8 ori au greșit și doar o singură dată au nimerit spațiul porții !* Din acest raport reiese că lupta aeriană se termină de obicei în favoarea apărătorilor, deși — chiar în condițiile „aglomerării" — și înaintașii au șansele lor de lovire. La slaba precizie în jocul cu capul a atacanților contribuie — în afara insuficientei exersări — *demarcarea defectuoasă în faze de finalizare, transmiterea imprecisă a balonului de către parteneri și nehotărîrea.*

S-a constatat o totală imprecizie a loviturilor cu capul în lupta aeriană și în contact cu adversarul. Cele 17 loviturI cu capul nereușite se datoresc acestei cauze. De asemenea, unele procedee de lovire a mingii cu capul sînt folosite de jucători în mod sporadic, fie pentru că nu le stăpînesc, fie pentru că nu vor să riște. Lovirea mingii cu capul din plonjon, din viteză cu săritură înaltă, autopasa (preluarea cu capul) etc. apar foarte rar chiar și la ceilalți jucători care n-au constituit obiectul înregistrărilor noastre, cu toate că jocul oferă nenumărate situații de utilizare a acestor procedee. Dintre jucătorii urmăriți doar Ionescu, Motroc, Popa și Oaidă au făcut excepție.

2. Dintre cauzele care duc la imprecizia jocului cu capul, notăm :

— *detență redusă la majoritatea jucătorilor observați ;*

— *lipsa de curaj* (Varga) ;

— *aprecierea greșită a traiectoriei mingii și a momentului săriturii* (Boc) ;

— *contactul defectuos cu adversarul* (Dumitru).

În încheiere, observații care nu pot duce decît la aceleași concluzii trase și cu prilejul comparației „pe viu" oferită de întîlnirile internaționale. Din păcate sînt două capitole ale tehnicii la care bilanțul realizărilor sau — mai bine zis — al nerealizărilor este urmarea logică, în contextul general al organizării fotbalului nostru, a modului de instruire și de participare a jucătorilor la antrenamente.

Material redactat de un colectiv de studenți al I.C.F. (specializarea fotbal).

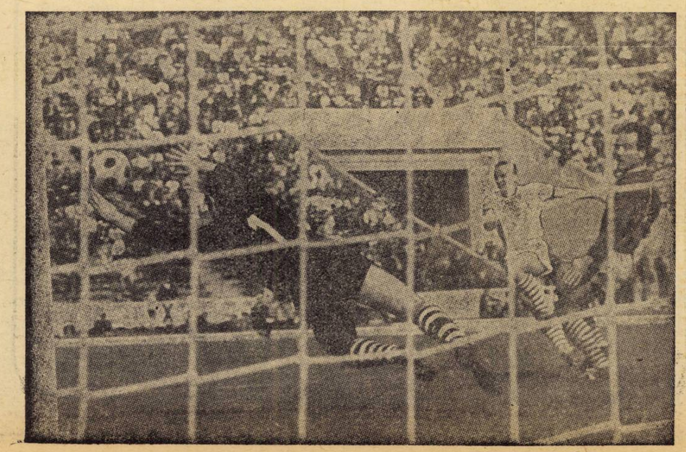

CINCI CONDUCĂTORI DE SECȚII DESPRE PROBLEME ALE ECHIPELOR ȘI DESPRE JOCUL LOR DE DUMINICĂ

De data aceasta vom privi cinci din meciurile disputate duminică prin... ochii unor membri din birourile secțiilor de fotbal, pe care, — folosind prilejul — îi vom și prezenta, succint, dar — găsim — necesar. Ei, ca și mulți alții, sînt figuri care nu apar pe primul plan, dar care trăiesc, poate cu și mai mare intensitate confruntările de pe teren. Trăiesc, se bucură sau suferă, dar nu-și precupetesc eforturile atunci cînd este vorba de bunul mers al secției. Deși sînt voluntari, pasiunea lor pentru fotbal n-are limite, ca și dragostea pentru echipa lor, căreia îi dedică foarte mult din timpul lor liber. Părerile acestor mari pasionați asupra jocurilor de duminică, ca și asupra unor probleme de secție, le reproducem mai jos.

CAUZELE DEGRINGOLADEI

Colonelul PETRE ZAHARIA, președinte al Asociației Sportive Armata din Tg. Mureș încă din 1964, anul fuziunii „Mureșului" cu A.S.A., este unul dintre animatorii fotbalului din frumosul oraș transilvănean. Cu toate că s-a născut și a jucat fotbal pe meleagurile Moldovei.

Cîteva duminici din returul actualului campionat, însă, l-au încărunțit, mai abitir decît luni sau ani de zile.

— Ce se întîmplă cu A.S.A. ? — l-am întrebat duminică la Petroșeni.

— Exact ceea ce se întîmplă cu orice formație improvizată. Am intrat în Divizia A cu o echipă — de fapt e impropriu spus echipă — alcătuită din bucăți și care, cu timpul, ne-au făcut... bucăți. Este vorba de acei jucători cu aere de vedetă, nedisciplinați, care s-au eschivat de la antrenamente, nu s-au dăruit culorilor asociației etc. Menținerea lor în lot și mai ales în echipă s-a datorat și nouă, conducerii asociației, dar în mare parte și lipsei de curaj manifestată în promovarea unor elemente tinere, valoroase, de către antrenorul Bone. Este cazul lui Pavlovici, Dumitriu III, Tîmpănaru. Pentru viață nesportivă, dezinteres față de situația echipei, joc dur etc. am hotărît scoaterea din lot a lui Pavlovici și sancționarea celorlalți doi...

— Sînt, cumva, singurele motive ale degringoladei formației dumneavoastră ?

— Nu. Ni se pune mereu întrebarea : de ce în tur băieții s-au comportat mai bine decît în primele etape ale returului ? Căutînd cauzele am ajuns la concluzia că echipa nu mai dă randament din momentul venirii lui Voinescu la Tg. Mureș. Cei doi antrenori nu s-au înțeles nici o clipă tocmai pentru că Voinescu nu s-a împăcat cu rolul de secund. Eforturile lor neconjugîndu-se, iată-ne pe margine prăpastiei, adică a barajului. De altfel, trebuie să vă spun că Voinescu a fost înlocuit recent cu prof. Sas Carol. O a treia cauză a actualei situații precare a echipei este și faptul că de cîteva etape avem și o parte din jucătorii titulari accidentați (Toth, Czako). Suspendările și accidentările au forțat introducerea în prima echipă a unor tineri (Lucaci, Șleam, Sîrbu, Caniaro) care în partida cu Jiul au dat satisfacție, destășurînd un joc constructiv, plin de vigoare și, totuși, corect, servind o replică serioasă adversarilor lor mult mai experimentați. Cred că antrenorii îi vor menține, în continuare în formație și, să sperăm, nu-și vor mai pierde capul în unele faze de joc, mai ales atunci cînd sînt dominați. De asemenea, ne-ar bucura mult să putem consemna pe viitor din partea lor dăruire și sacrificiu pînă la ultima picătură de energie pentru culorile echipei.

L. DUMITRESCU

SĂ FIM RĂBDĂTORI !

Cei 10.000 de spectatori clujeni tocmai părăseau stadionul Municipal, cînd l-am interpelat pe **NICOLAE FABIAN,** președintele secției de fotbal a Universității Cluj. Satisfacția victoriei plutea deasupra mării de capete și fiecare lăsase probabil în tribună o fărîmă de optimism în așteptarea viitoarelor întîlniri ale fotbaliștilor cu „U" pe tricou. După succesive eșecuri, echipa îngenunchiase un oaspete încomod, o echipă solidă și versată, pe Farul Constanța. Alb-negrii nu făcuseră cu balonul rotund o demonstrație de măiestrie, nici măcar nu repetaseră realizări de marcă, mai vechi, dar ținuseră la respect niște „veterani" ca Iancu, Koszka, Manolache sau Sasu și, ceea ce este mai important, se debarasaseră de o ineficacitate anostă care impusese în ultimul timp, pe fondul unor dominări teritoriale, doar satisfacții abstracte.

— Credeți, tovarășe Fabian, că victoria de astăzi va fi pistolul de start al unor succese sigure în perspectivă ?

— În jocul de astăzi, echipa noastră a marcat acumulări deloc neglijabile la capitolul putere de luptă și angajament fizic. Ea și-a scos astăzi din panoplie o armă absolut indispensabilă : pregătirea fizică bună, singura în stare să permită un tempo accelerat în regim constant. Și după cum s-a văzut, nu a fost doar o șabie de lemn. Seriozitatea și dăruirea cu care toată lumea lucrează îmi permite să scot aceste fenomene din sfera întîmplării și să prevăd o curbă ascendentă în evoluțiile viitoare.

— Totuși, cum vă explicați regresul echipei față de perioada din turul campionatului ?

— Din luna iulie 1967, de cînd am preluat conducerea secției de fotbal, ultimele trei luni au însemnat intervalul cel mai „negru" al Universității Cluj. Noi nu am putut face față mai mult cu o echipă atît de fragedă ca vîrstă și atît de puțin coaptă ca experiență, în condițiile în care Anca, Grăjdeanu, Neșu și Szabo au fost accidentați. Am fost ca un organism și așa încă necalcifiat, lipsit tocmai de coloana sa vertebrală. Rețineți, vă rog, că la temelia speranțelor noastre stă și atmosfera echilibrată din sînul secției. Atunci cînd aceasta a fost amenințată cu retrogradarea, noi am tăiat rău de la rădăcină. Și rău de care vorbesc purta trei nume : Solomon, Petru Emil, Ivansuc.

Ion CUPEN

„DEDUBLAREA" LUI COSMOC

Am fi vrut să vă prezentăm în aceste rînduri cîteva opinii ale unui membru al secției de fotbal de la „U" Craiova. Am avut însă ghinionul ca la meciul disputat la Ploiești să nu fi făcut nimeni deplasarea împreună cu echipa. Ghinionul cel mare însă nu ne aparține noua noastră echipei craiovene care practic, după cum ne-a spus antrenorul **Robert Cosmoc** (investit adhoc și cu rolul de conducător al lotului ca și de reprezentant al secției de fotbal (președinte : Petre Gigea).

Secția noastră se află în prezent în organizare, ne-a spus antrenorul craiovean.

— Dar înainte ?

— Tot în reorganizare ! Ce să-i faci, așa se întîmplă cînd funcția de membru al secției este văzută numai prin prisma unei prezențe onorifice. Nu cred că un club pune echipe de performanță, multumi cu o situație de ternic, cu se poate mulțumi provizorat. Închin să cred că un manager, investit cu atribuții organizatorice precise, care să greveze antrenorii de toate mele adiacente probleme pregătirii, ar putea constituirii și alternativa eficientă a actualelor secții de fotbal unde activează mulți oameni cu atribuții care nu le permit o prezență activă. permită cînd Jucătorii nici nu-i prea cunosc pe membrii secției de fotbal, iar a-la Bucureș- ceștia sînt convocați tarul clubu- ei, se deplasează secretarul clubu- ei...

Bineînțeles că în asemenea condiții nu mai pot plînge de amestec în pregătirea tehnico-tactică a echipei. Dar nici nu mi pot bucura de sprijinul pe care ar trebui să-l avem în problemele de viață ale jucătorilor. Am vrut să organizăm, de pildă, o constătuire cu suporterii echipei, tocmai în această perioadă cînd simțim nevoia unei manifeste încrederi din partea lor, pentru ca acestia să discute cu jucătorii, în afara cadrului, uneori rigid, al terenului, N-a avut cine s-o facă. Și cine ar fi putut mai bine decît biroul secției de fotbal ?

Solicitînd părerea asupra meciului cu Ploiești, la sfîrșitul celor 90 de minute de joc, antrenorul echipei craiovene Robert Cosmoc, ne-a solicitat o consultare prealabilă cu conducătorul ei... Robert Cosmoc. Evident că nu l-am putut refuza :

„Pe fundalul unei căderi psihice (cauza : echipei datorită unor contate, fără tactică a plan fiind frecvente acțiuni individuale, curînd și tatea și sa de concentrare în joc, în apatia unor jucători. Am schimbat profilul antrenamentelor, pe primul plan fiind acuma relaxarea, varietatea exercițiilor. Poate că și prospețimea echipei în meciul de azi, dovedesc că am încă mult de muncă".

Paul SLĂVESCU

BACĂU. Învingător și învins, bucurie și necaz. Ene Daniel și Coman prinși de fotoreporterul nostru **S. Brașoveanu** la scorul de 2—0 pentru băcăuani

NU SE GÎNDEȘTE LA BARAJ !

Inginerul **MIHAI BALTAG,** vicepreședintele secției de fotbal a clubului Steagul roșu, face parte din conducerea secției numai de un an dar, după cum ne spunea chiar dînsul, „din 1957, de cînd am venit ca inginer șlagiar în uzină m-am atașat de echipă, mai tot timpul am fost pe lîngă ea, am cunoscut bine generațiile de jucători care s-au succedat sub culorile clubului nostru". Dragostea sa pentru fotbal are ca sorginte, desigur, activitatea sa ca fotbalist, la Tîrgoviște.

„Aparent, o început dînsul, frămîntările sînt multe : locul 14 din clasament, „chestiunea" Ploeștea-nu, reamenajarea stadionului. În realitate, necazurile au fost și sînt mai mult la nivelul conducerii tehnice și m-am bucurat că echipa și-a păstrat calmul, s-a dovedit unitară cu toate că a trecut prin multe. Și nu pot spune că, la fel ca și meciul de azi, cu U.T.A., nu am fost urmăriți de ghinion. Amintiți-vă doar de înfrîngerile suferite în minutul 90, de greșelile de arbitraj, de ocaziile ratate. Cu toate astea, nici noi și nici echipa nu am disperat. Desigur — oameni sîntem ! — simțim un gust amar cînd vedem că am devenit... senatori de drept pe locul 14, dar am speranța că, totuși, vom scăpa de baraj. Și aceasta pentru că lotul e bun. Mă refer la potențialul lui și am curajul să spun că de mult n-am mai avut băieți atît de talentați. Hiba este alta : lotul e neomogen, alcătuit din jucători diferiți ca vîrstă, diferiți ca stil de joc, diferiți ca mod de a privi fotbalul în sine. Cred că în cele din urmă — și nu prea tîrziu — lotul se va omogeniza. De doi ani ne zbatem în coada clasamentului, fiecare meci are, pentru noi și pentru brașoveni în general, o importanță mai mare decît în realitate. Eu cred că toate aceste aspecte nu pot fi străine de antrenorul echipei, de tov. Ploeșteanu. Avem toată stima pentru munca pe care mai bine de două decenii a depus-o la această echipă, dar în ultimii ani dînsul s-a îndepărtat de noi, nu vroia să primească nici un sfat, nici o idee, nu vroia să mai știe de nimeni, devenise de o nevoie excesivă pe care o insuflase și jucătorilor. Incidentul cu Alecu a fost picătura care a umplut paharul și probabil că se va renunța la serviciile antrenorului Ploeșteanu deși, repet, meritele sale sînt mari. N-am vrea ca prin aceasta, să se înțeleagă că am dat dreptate unui jucător, dar realitatea este aceea care v-am spus-o. A treia chestiune, ca să vedeți că nu ne gîndim la baraj — este aceea a reamenajării stadionului. S-au făcut complet în această iarnă încăperile de sub tribuna principală a stadionului nostru, stadionul Tineretului. Astfel, vestiarele sînt acum complet altele, au nu numai dușuri ci și bazine cu apă, un cabinet medical bine înzestrat, instalații sanitare noi. Vrem să închidem culoarul de sub tribune cu glasvanduri și să-l transformăm în sală de forță. Peluza din stînga e aproape gata, gradelele din beton sînt montate pe trei sferturi. Vor fi, acolo, locuri pentru 6.500 de spectatori".

Mircea TUDORAN

Cînd doi se ceartă...

Clasamentul campionatului stă sub semnul unui pasionant duel F. C. Argeș — Steaua, echipe care au ocupat pe rînd locurile 1—2. Deocamdată ocupă în această ordine fruntea tabelei de clasificare. Este foarte probabil ca pînă la urmă (dar nu fără să treacă prin emoții) aceste două echipe să dea campioana. Dar aceasta nu ne poate împiedica să nu semnalăm prezența pe locul trei, în plasa fruntașelor, a lui **Dinamo București,** care nu a ezitat decît o defecțiune, una cît de mică, în cuplul F. C. Argeș — Steaua, pentru a... confirma bătrînul nostru proverb : cînd doi se ceartă, al treilea cîștigă. Este cu putință o astfel de „lovitură de teatru" ? Nu-i exclus !

Să vedem programul viitor al acestor echipe, ca de altfel și al celorlalte, cuprins în tabelul de mai jos :

F. C. ARGEȘ cu : Farul (d), U.T.A. (a), Steaua (a), „U" Cluj (d), Petrolul (a), Progresul (d)
STEAUA cu : „U" Craiova (d), Jiul (a), F. C. Argeș (d), Progresul (a), „U" Cluj (a), Petrolul (d)
DINAMO BUCUREȘTI cu : U.T.A. (d), Farul (a), Jiul (d), Rapid (a), A.S.A. (a), „U" Cluj (d)
JIUL cu : „U" Cluj (a), Steaua (d), Dinamo București (a), Steagul roșu (d), Dinamo Bacău (a), U.T.A. (d)
PETROLUL cu : Steagul roșu (a), A.S.A. (d), Rapid (d), Dinamo Bacău (a), F. C. Argeș (d), Steaua (a)
FARUL cu : F. C. Argeș (a), Dinamo Buc. (d), „U" Craiova (d), U.T.A. (a), Progresul (a), Dinamo Bacău (d)
RAPID cu : A.S.A. (a), Dinamo Bacău (d), Petrolul (a), Dinamo Buc. (a), Steagul roșu (d), „U" Craiova (a)
„U" CLUJ cu : Jiul (d), Progresul (a), U.T.A. (d), F. C. Argeș (a), Steaua (d), Dinamo Buc. (a)
DINAMO BACĂU cu : Progresul (d), Rapid (a), A.S.A. (a), Petrolul (d), Jiul (d), Farul (a)
U.T.A. cu : Dinamo Buc. (a), F. C. Argeș (d), „U" Cluj (a), Farul (d), „U" Craiova (d), Jiul (a)
„U" CRAIOVA cu : Steaua (a), Steagul roșu (d), Farul (a), A.S.A. (d), U.T.A. (a), Rapid (d)
PROGRESUL cu : Dinamo Bacău (a), „U" Cluj (d), Steagul roșu (a), Steaua (a), Farul (d), F. C. Argeș (a)
A.S.A. cu : Rapid (d), Petrolul (a), Dinamo Bacău (d), „U" Craiova (a), Dinamo Buc. (d), Steagul roșu (a)
STEAGUL ROȘU cu : Petrolul (d), „U" Craiova (a), Progresul (d), Jiul (a), Rapid (a), A.S.A. (d)

DE-AM JUCA MEREU AȘA...

Meciul dintre Dinamo Bacău și F.C .Argeș se sfîrșise, cînd am început să-l căutăm prin multimea ce se scurgea pe tov. **MARCEL SĂPUNARU,** membru în secția de fotbal a clubului Dinamo Bacău. În această calitate d-sa a dovedit nu numai pricepere și abilitate, dar și o anumită perseverență, în preocupările sale de a întări moralul echipei, de a ridica entuziasmul suporterilor și a readuce optimismul și încrederea în rîndurile tuturor. Cu aceste remarcabile trăsături pedagogice tov. Marcel Săpunaru și-a cîștigat dragostea echipierilor și stima tuturor băcăuanilor care văd în acest om un desțoinic și un întreprinzător ispravnic al vieții echipei. Cu el am stat de vorbă după victoria de duminică.

— Ce părere aveți despre jocul de astăzi ?

— Cît se poate de bună. În primul rînd sînt tare satisfăcut de faptul că jucătorii s-au dăruit pentru victorie, și dacă au început timorați vă spun sincer că au avut motive bine întemeiate. Spectatorii nu prea i-au privit cu ochi buni după singura înfrîngere suferită pe teren propriu. (Dinamo București). Am impresia că acest insucces precum și eliminarea noastră din „Cupă" de către Vagonul Arad i-a trezit pe jucători, i-a mobilizat, i-a îndîrjit și iată că astăzi și în special repriza a doua au desfășurat un joc așa cum aș dori să-l văd mereu. Toți jucătorii merită felicitări, dar în mod special Eică Nunweiller care este un exemplu. Nota 10 lui Daniel pentru maniera în care a înscris golul al treilea.

— Considerați prielnică atmosfera din sînul echipei ?

— Relația conducător-antrenor-jucător se desfășoară într-o perfectă înțelegere. Noi, conducătorii, ascultăm propunerile antrenorilor, le analizăm și apoi le aplicăm întocmai. Împrtiunile în treburile antrenorilor ar însemna crearea unei stări de degringoladă care ar duce, fatal, la insuccese. Antrenorii sînt singurii care decid cine și cînd merită să îmbrace tricoul cu inițiala „D". Noi le pretindem doar practicarea unui fotbal de calitate, nu victorie cu orice preț.

Nu pot trece însă cu vederea un caz, izolat, de indisciplină care s-a ivit în mijlocul colectivului nostru. Este vorba de jucătorul **David,** care se face vinovat de repetate abateri. El nu duce o viață sportivă corespunzătoare — randamentul său fiind din ce în ce mai scăzut — este înfumurat, nu primește critica și sfaturile antrenorilor, răspunzînd-le obraznic. Ca atare am luat hotărîrea să-l excludem complet din lot. El este obligat să se prezinte la locul de producție și dacă vom constata că s-a îndreptat, îl vom reprimi cu dragă inimă în mijlocul nostru.

În concluzie, sînt convins că dacă echipa va juca și în viitor cu aceeași ardoare, tribunele stadionului „23 August" nu vor mai fi pe jumătate goale.

Gheorghe NERTEA

Hotărît lucru, în sezonul acesta sînt „favorizat" de soartă : am mereu „plăcerea" de a fi spectator la meciurile pe care le susține Steaua. Duminică, însă, această plăcere mi-a mai adus cîteva fire albe la tîmple. Și poate că nu atît din pricina rezultatului (în definitiv, nu este prima oară cînd ne bate Dinamo !) cît din cauza faptului că Pîrcălab și ceilalți ne-au bătut cu arma noastră — **pasa,** element care presupune premeditarea fazei, o concepție de ansamblu asupra felului în care trebuie să-ți desfășori jocul, să ți-l impui.

Eu nu sînt pentru teorie, pentru teoria de dragul teoriei, adică pentru fotbalul practicat *ex cathedra,* dar nu pot să nu fiu de acord cu faptul că, atunci cînd intri pe teren, este necesar ca să ai asimilate niște principii fundamentale, pe care să le aplici. Uneori se petrec, pe teren, lucruri pe care, judecate la rece, le crezi producții ale umoriștilor. Iată, de exemplu, unuia dintre colegii mei de linie i s-a indicat, înainte de joc, ca să „stea" mai mult pe marginea stîngă și el, foarte respectuos, s-a și dus pe partea respectivă. Aș fi înclinat să scriu că s-a așezat pur și simplu pe teren. Atrăgîndu-i atenția asupra inactivității, a absenței sale din echipă, într-o perioadă în care jocul era mai liniștit, mi-a replicat, candid, că nu face altceva decît să îndeplinească indicațiile primite. Un mod de a transpune teoria în practică care spune foarte multe...

Revenind la etapa a XX-a, am să mărturisesc că

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

Între teorie și practică

isprava băieților de la Dinamo Bacău, în meciul cu F. C. Argeș, încă o dovadă în ceea ce privește virtuțile pe care le au pe teren propriu, mi-a mai adus inima la loc. Este un punct de vedere foarte stelist, dar...

Duminică, am simțit un fior de tristețe, auzind, la... tranzistor, bineînțeles, chinurile prin care treceau brașovenii. Fosta echipă a lui Silviu Ploeșteanu este una dintre slăbiciunile mele și, pierzînd un punct în partida cu U.T.A., și-a diminuat mult șansele de a evita barajul. Acest meci a arătat totodată că U.T.A. se află în plină maturizare, chiar dacă în rîndurile ei activează jucători ce nu depășesc, în medie, 23 de ani. Scriind asta mă refer la Moț, Fl. Dumitrescu, Axente, Șchiopu și alții.

La Cluj, Farul a fost din nou sub plafonul acceptat sau presupus. Sigur, o formație are și perioade cînd unele dintre piesele sale nu mai funcționează cum trebuie și întreg mecanismul se dereglează. O echipă de fotbal este un lucru foarte fin și ca atare reconditionarea ei cere multă atenție, mai ales în perioadele în care ești obligat să participi în competiție.

Și, acum, cîteva cuvinte despre selecționabili. Îmi îngădui să-mi exprim aceste opinii, pornind de la ideea că ani de-a rîndul am fost căpitanul reprezentativei. Mi-au plăcut mult Pîrcălab, Dinu, Ion Ionescu. Poate că Pîrcălab nu a ajuns încă la forma cea mai bună, avînd încă de lucru la capitolul incisivitate în fazele de finalizare dar, oricum, este peste toate celelalte extreme pe care le avem. O remarcă specială pentru Ilie Datcu, care se află la nivelul maxim al posibilităților lui. Ilie este unul dintre jucătorii pe care apropierea sezonului internațional îi stimulează.

PLOIEȘTI. Excelentul portar Pîtcă nu mai poate reține șutul lui Dridea

Foto : ION POPESCU